

Høgsberg Kristensen

Subject: FW: Statens tabersager på skatteområdet

From: Høgsberg Kristensen [<mailto:hogsberg@hogsberg.com>]
Sent: 10. juni 2009 13:07
To: 'vaf@vejleamtsfolkeblad.dk'
Cc: 'mike.legarth@ft.dk'; 'kj@skm.dk'
Subject: Statens tabersager på skatteområdet

10-06-2009

SKAT

Det skal ikke koste at vinde over SKAT

AF MIKE LEGARTH

Højvang Nord 25, Vamdrup
Erhvervs-, finans- og skatteordfører
for Det Konservative Folkeparti

Store reformer betyder mange detaljer. Det er også tilfældet i forbindelse med regeringens skattereform Forårspakke 2.0. Og når detaljeniveauet er højt, så øges også risikoen for misforståelser.

Det så vi forleden, hvor dele af pressen skrev, at det nu skal koste penge for almindelige borgere at lægge sag an mod SKAT. Det er ikke rigtigt.

Ændringen består i, at selskaber og fonde i stedet for omkostningsgodtgørelse nu får fradragsret, mens almindelige borgere stadig vil få omkostningsgodtgørelse.

Og hvorfor vil regeringen så

ændre på reglerne? Primært fordi den nuværende godtgørelsesordning er så lukrativ, at den desværre inviterer til misbrug. Den betyder i visse tilfælde, at

selskaberne holder igen med rådgiverudgifterne indtil sagen er påklaget af SKAT, og først da afleveres det bilagsmateriale, som SKAT skulle have haft for at

kunne lave en korrekt afgørelse i første omgang. Jeg mener ikke, det er rimeligt, at alle andre skatteydere skal betale for, at nogle selskaber og fonde spekulerer i at forhale processen og dermed bidrager til en fordyrende proces for alle os andre.

Det er vigtigt, at vi får lukket for denne mulighed for misbrug.

Helt almindelige privatpersoner vil fortsat have mulighed for at få omkostningsgodtgørelse, når de klager til SKAT, netop fordi de ikke kan trække udgifterne fra.

Og hvis en borger eller virksomhed vinder en retssag mod SKAT, ja så betaler SKAT selvfølgelig sagsomkostningerne, for det princip er indbygget i den danske retspleje.

Selvfølgelig skal det ikke koste penge at vinde en sag over SKAT.

Vejle Amts Folkeblad 2009-06-09

Folketingsmedlemmerne Mike LEGARTH og Kristian Jensen

Mike Legarths ovennævnte læserbrev er stærkt misvisende. Det vil i fremtiden koste danske selskaber betydelige beløb at vinde over skat.

Som medlem af folketingets skatteudvalg er I bekendt med mine henvendelser til udvalget og skatteministerens intetsigende svar i anledning af L202, hvor jeg foreslog at omkostningsdækningen til alle opretholdes for de sager, som SKAT taber, så det skal jeg ikke trætte jer og læserne af Vejle Amts Folkeblad med ved denne lejlighed (der henvises til www.folketinget.dk), men blot konstatere, at slutbemærkningen "Selvfølgelig skal det ikke koste penge at vinde over SKAT" er fremsat mod bedre vidende.

Mit ærinde her er imidlertid nærmere at forfølge den del af begrundelsen, som ikke bunder i det - i forhold til skattereformen - helt ubetydelige provenuhensyn, men i det ovenfor fremsatte anbringende, at der spekuleres i ordningen ved at "*selskaberne (i visse tilfælde) holder igen med rådgiverudgifterne indtil sagen er påklaget af skat, og først da afleverer det bilagsmateriale, som skat skulle have haft for at kunne lave en korrekt afgørelse i første omgang.*" Dette er ikke dokumenteret under behandlingen af lovforslaget, og virker - med mit kendskab til skattepraksis - usandsynligt, selv om det naturligvis ikke kan afvises i enkelttilfælde. Forholdet er ifølge en udtalelse fra skatteminister Kristian Jensen i dagspressen, ikke formelt undersøgt af ministeren. Heraf kan udledes, at ministeren for meget ligger under for hviskekampagner fra sine embedsmænd. Det er der andre eksempler på.

Der kan være grund til at fastslå, at sagsbehandlingen ved SKAT og i Landsskatteretten foregår i henhold til den forvaltningsretlige officialmaxime, som kræver, at myndighederne selv skal oplyse sagerne objektivt, hvilket blandt andet indebærer, at myndighederne i sine henvendelser til borgerne skal fremsætte anmodning om den dokumentation, som er nødvendig for sagernes rette afgørelse. Herudover har myndighederne udstrakte muligheder for, herunder ved besøg på stedet og uden dommerkendelse, i de fleste tilfælde, at skaffe sig alle nødvendige oplysninger, som en genstridig erhvervsdrivende ikke på anmodning fra myndighederne fremkommer med.

Jeg har erfaring for, at myndighederne (og Landsskatteretten) tager noget lemfældigt på denne forpligtelse. Mønsteret er derfor dette, at hvis SKAT og Landsskatteretten afsiger afgørelserne på et ufuldstændigt grundlag, sker det ofte uden at borgerne er blevet anmodet om yderligere dokumentation, og derfor ikke kan vide, at myndigheden mangler oplysninger. Når sagerne så overgår til behandling i retten vil Kammeradvokaten (statens advokat) næsten undtagelsesfrit fremsætte en række anmodninger om yderligere dokumentation. Dette er i langt de fleste tilfælde den reelle baggrund - ikke at borgerne tilbageholder oplysninger.

Loven om forringelse af omkostningsdækningen er et led i en række forringelser af retssikkerheden på skatteområdet, som den nuværende regering har stået fadder til og som, under anbringendet om at ville fremme effektiviteten, de facto giver skattemyndighederne en række ressourcemæssige kort på hånden, som almindelige borgere (hvortil naturligvis også hører mindre erhvervsdrivende i selskabsform) ikke kan hamle op med. Dette tjener ikke en såkaldt borgerlig regering til megen ære.

10. juni 2009

Jens Høgsberg Kristensen
Statsautoriseret revisor
Amaliegade 33
1256 København K

Telefon 33128821
Fax 33938839

Uanset afsender bedes svar tillige
sendt cc: HOGSBERG@HOGSBERG.COM
idet denne mail-box er under kontinuerlig
overvågning.